

INGEZONDEN.

OVER HET GEBRUIK VAN DEN OORBESCHERMER BIJ DE KONINKLIJKE MARINE.

In de klinische les „Enkele opmerkingen op het gebied der praeventieve oorheelkunde” (zie dit *Tijdschrift* van 14 Nov. 1931) bespreekt prof. VAN GILSE het nut van de door VAN WAVEREN aanbevolen oorbeschermers volgens MALLOCK—ARM-STRONG ter voorkoming van het acustisch trauma.

De toepassing van dit handige apparaatje vindt bij de Zeemacht op ruimer schaal plaats dan uit het door VAN GILSE medegedeelde is op te maken. Sedert eenige jaren wordt namelijk aan ieder lid van het personeel bij zijn intreden in de actieve marine een stel oorbeschermers gratis verstrekt met de verplichting deze bij schietoefeningen te gebruiken. Het is wenschelijk gebleken, om tijdens het schieten met zwaarder geschut niet alleen de bedieningsmanschappen der kanonnen, maar ook alle overige opvarenden het toestelletje te doen dragen. Op een en ander wordt strenge contrôle uitgeoefend. De „oordoppen” zijn overigens niet populair. Hiertoe werkt ongetwijfeld mede, dat klachten over doofheid en oorsuizen zich soms onmiddellijk aan het trauma aansluiten. Nog onlangs deden zich hier in Indië een tweetal goed vastgestelde gevallen voor, waarbij de betrokken personen tijdens een schietoefening één van de te voren aangebrachte oorbeschermers verloren, met het gevolg, dat zij vrijwel onmiddellijk daarna aan den onbeschermden kant doof bleken te zijn. In beide gevallen stelde de specialist een centrale hardhoorigheid vast met sterke stoornis der discantzône van de fluisterspraak.

Het gebruik is ook bij den vliegdienst der marine voorgeschreven. Hier voldoet het bestaande model echter minder. Tengevolge van den druk door de steeds gedragen, stevig aangehaalde vliegkap op den oorbeschermer uitgeoefend, oefent deze op zijne beurt druk op de gehoorgang en omgeving uit, waardoor op den duur geregeld pijn ontstaat. Vliegers verkiezen dan ook het dragen van een prop vette watten in de gehoorgang, afgedekt door een vlak poederdonsje, dat tusschen het uitwendige oor en de vliegkap komt te liggen. Dit empirisch gevonden middel voldoet practisch zeer goed; bij de strenge halfjaarlijksche herkeuringen wordt althans zeer zelden een eenigszins ernstige achteruitgang van het geluidwaarnemingsorgaan vastgesteld.

Soerabaja, 18 Januari 1932.

J. J. LOUWERSE.

TRICHINELLOSIS IN NEDERLAND.

Naar aanleiding van het artikel van prof. SWELLENGREBEL in de aflevering van dit *Tijdschrift* van 23 Januari, bldz. 363, zou ik het volgende willen opmerken.

In 1912 leden enkele personen te Zandvoort aan trichinellosis. De spiertrichinen werden in een daartoe uitgenomen stukje spierweefsel door ondergeteekende vastgesteld. Op verzoek van het gemeentebestuur te Zandvoort belastten de dierenartsen, werkzaam aan het openbaar slachthuis te Haarlem, waaronder destijds schrijver dezes, zich met het onderzoek van de te Zandvoort geslachte varkens. Spoedig werd dit onderzoek uitgebreid tot alle aan het abattoir te Haarlem geslachte varkens.

Het bleek voorts, dat te Zandvoort de varkens werden gehouden op een terrein, grenzende aan de vuilnisbelt, zoodat er in en om de hokken een zeer groot aantal ratten leefde. Het onderzoek omvatte dan ook spoedig de daar gevangen ratten.

Het resultaat van het onderzoek, dat slechts enkele honderden guldens per jaar kostte, welke grootendeels ten laste van den betrokken keuringsdienst kwamen, was, dat:

1. Te Zandvoort spoedig een hok met trichineuse varkens werd aangetroffen.
2. Op twee andere plaatsen in den omtrek zulke dieren werden gevonden.
3. Trichinellosis onder de ratten werd vastgesteld.

Gevolg van deze waarnemingen was, dat:

1. Het houden van varkens te Zandvoort in den omtrek van de vuilnisbelt werd verboden.

2. De strijd aldaar tegen de ratten werd aangeboden.

Men kan met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid aannemen, dat zonder deze maatregelen de ziekte onder de Zandvoortsche varkens zich had uitgebreid, met een evenveel grootere kans van besmetting van menschen. Welke funeste gevolgen dit niet alleen voor de lijders, maar ook voor de gang van zaken in deze druk bezochte badplaats gehad zou hebben, laat zich denken.

In tegenstelling met prof. SWELLENGREBEL, die als bioloog van de daadwerkelijke bestrijding der trichinellosis slechts in theorie kon kennis nemen, ben ik op grond van eigen ervaring van oordeel dat:

daar, waar trichinellosis onder menschen voorkomt, het plicht der betrokken autoriteiten is een onderzoek bij de geslachte varkens in te stellen.

Indien men niet den eisch stelt, dat dit onderzoek onmiddellijk volledig prophylactisch werkt, — d. w. z. dat het moet zijn afgelopen vóór de geslachte dieren de slachtplaats verlaten — kan het met eenvoudige hulpmiddelen worden ingericht. De kosten kunnen gemakkelijk gedragen worden door de bestaande vleeschkeuringsdiensten, die in de laatste jaren der gemeenten ruime overschotten opleverden.

Indien dan de besmetting werd veroorzaakt door het nuttigen van vleesch van inheemsche varkens, zal te eeniger tijd de bron worden ontdekt. Zulks leert de geschiedenis niet alleen te Zandvoort. Dan kan uitbreiding voorkomen worden. En dit is te meer noodig, daar — zooals prof. SWELLENGREBEL aan het slot van zijn artikel terecht opmerkt, — het voldoende verhitten van varkensvleesch bij de bereiding niet gebruikelijk is en op vele practische bezwaren stuit.

De eisch moet gesteld worden, dat bij het aantreffen van trichinellosis onder menschen in de daarvoor in aanmerking komende gemeentelijke keuringsdiensten een onderzoek naar deze ziekte bij de varkens (eventueel de ratten) wordt ingesteld. Dit onderzoek kan een oriënteerend karakter dragen en is met eenvoudige hulpmiddelen uit te voeren.

Doet men dit niet, dan moeten bij eventueele herhaling der gevallen de betrokken autoriteiten in verzuim worden gesteld.

Utrecht, Januari 1932.

Prof. C. F. VAN OIJEN.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Besmet verklaarde landen en plaatsen. Januari 1932.

a. Wegens pest: Griekenland; Turkije; de havens aan de Zwarte Zee, uitgezonderd, die welke gelegen zijn in Roemenië en Bulgarije; de havens van Britsch-Indië (Afrika); het eiland Madagascar; Senegal (West-Afrika); de Canarische eilanden; Buenos Aires en Rosario; de haven van Pnom-Penh (Indochina); Montevideo (Uruguay); de haven Alexandrië; Ponta Delgada, hoofdplaats van het eiland Sao Miguel (Azoren); Antofagasta (Chili) en Santa Fé (Argentinië); de havenplaats Algiers alsmede de haven Beyrouth (Servië); de haven Philippeville (Algiers); de havenplaats Bagdad; de havenplaats Port-Said; de havenplaats Hospitalet (Spanje).

b. wegens pokken: Hedjaz.

Mr. C^A. M. SCHENCK.

BUITENLAND.

WARSCHAU. — **Wetsvoorstel aangaande afdrijving.** De Poolsche regering stelt in het nieuwe ontwerp voor een Strafwetboek aan de Sejm voor, de afdrijving geoorloofd te verklaren, indien deze wordt verricht door vrouwenartsen, of door gewone artsen, die de bewerking behoorlijk kunnen uitvoeren, op verzoek